

N:o 95.

*Herr A. P. Lind: Angående ändringar i det af Kongl. Maj:ts
framlagda förslag till ny härordning.*

Åberopande 55 § i Riksdagsordningen anhåller jag få väcka följande motion.

Med vemod och häpnad har, som man hört och hörer, svenska folket emottagit komiterades och regeringens förslag till lagar om en ny härordning, om upprätthållande af härens stamtrupp, om allmänna värnplikten m. m., och ehuru försök gjorts och utan tvifvel komma att göras, att skilja folkrepresentanternas åsigter från folkets, så lärer det väl aldrig lyckas. De fordringar, man ställer på landets förmåga att bära ett, som det heter, betryggande försvar, äro också så stora, att om de biföllos, så skulle helt säkert landets välstånd, folkets frihet derpå äfventyras och en oro, en missbelåtenhet inom landet alstras, som skulle på ett betänkligt sätt undergräfvat kärleken till och hängifvenheten för fosterjorden. Nära till hands ligger ock den förmodan, att denna väpnade fred skulle af sig sjelf framkalla örlog, och då torde de profetiska ord sannas: »Den som tager till svärd, han skall ock förgås med svärd». En hvar bör derföre på det allvarligaste eftertänka, huru han i denna viktiga sak handlar, på det han derföre må kunna svara inför samtida och efterverld.

Af det sagda framgår, att åtminstone icke jag kan bifalla Kongl. Maj:ts förslag till ny härordning m. m., som det föreligger, om icke deri

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 21 Häft.

göras stora och väsentliga ändringar, ändringar, hvilka jag härmed vördsamt yrkar att Riksdagen måtte vidtaga, nemligen:

att rytteriet och artilleriet icke måtte ökas öfver sin nuvarande nummerstyrka,

att ingenjörtrupper icke uppsättas mer än 1 regemente à 6 kompanier,

att trängens manskap nedsättes till 3 bataljoner,

att stammanskapet bör få tjena till och med fyllda 40 år, hvarigenom rekryteringen underlättas och möjliggöres; dock att stamsoldat, som tjenstgjort 10 år, må ega rätt taga afsked och äfven dessförinnan, så snart han genomgått rekrytskolan och blifvit approberad soldat, om han ställer man i sitt ställe,

att de värnpliktigas vapenöfningar bestämmas till högst 60 dagar, deraf minst 20 i hemorten,

att den särskildta förpligtelsen till längre vapenöfningar för studerande borttages,

att, såsom en följd af allt detta, härens befäl inskränkes till ett måttligt antal,

att hästantalet likaledes förminskas,

att skjutskolor sockenvis inrättas,

att alla kostnader för härens aflöning och underhåll bestridas af statsverket ensamt,

att någon garantilag utöfver hvad 80 § Regeringsformen innehåller icke antages,

att samtidigt som den nya härordningen träder i verket och allt eftersom öfvergångsförslaget kommer att tillämpas, motsvarande lindringar, nedsättningar och afskrifningar skola ega rum och det utan något särskildt vederlag af dem, som draga rustnings- och roteringsbördan samt af grundskatterna, så att när nya härordningen är färdig, alla vidare kraf på några ersättningar af hvad namn och beskaffenhet det vara må af rust- och rotehållare hörande till indelningsverket och hvarje art af grundskatter må samtidigt upphöra.

Dessa äro mina hufvudfordringar, hvilka, jag är alldeles viss derom, skola, såsom rättvisa och billiga

bifallas. Att såsom en följd deraf åtskilliga mindre jemkningar och till lättnad och reda ledande anordningar skola befinnas nödiga vill jag villigt medgifva, men dessa detaljförändringar öfverlåter jag med fullt förtroende till det Särskilda Utskottet att vidtaga.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 14 Februari 1883.

A. P. Lind.
